

Saksalaislehdessä "Welt am Sonntag" (14.1) maan entinen presidentti Roman Herzog kysyy, voidaanko liittotasavaltaa enää ylipäättään nimittää parlamentaariseksi demokratiaksi.

Hän perustelee pähkäilyään sillä, että suurin osa Saksaa sitovista laeista säädetään oman maan ulkopuolella, EU:ssa.

EU tosiaan säättää enemmän lakeja kuin kansalliset parlamentit.

Eurooppa ei ole kansa

"Euroopassa" - niin kuin euronationalistit EU:ta kutsuvat - ei ole kansanvaltaa, mikä sana on johdettu kreikan kielen sanoista demos (kanssa) ja kratos (hallita). Se on siis samaa merkitsevä sana kuin demokratia.

Baijerilainen oikeistokansanedustaja **Johannes Singhammer** (CSU) kysyi Saksan liittopäivillä, mikä osuus Saksan lainsäädännöstä säädetään maassa ja mikä maan ulkopuolella.

Alivaltiosihteeri **Alfred Hartenbach** vastasi, että vuosina 1998-2004 oli hyväksytty yhteensä 23 167 päätöstä, joilla oli oikeudellinen vaikutus liittotasavallassa.

Niistä 18 917 (eli noin 80 %) oli hyväksytty EU-tasolla ja 4 250 kansallisella tasolla.

Suomi samassa veneessä

Kun kansanedustaja **Mikko Kuoppa** kysyi samaa asiaa Suomen eduskunnassa, hän sai pääministeri **Matti Vanhasen** nimissä vastauksen, jossa muun muassa sanottiin:

"EU:n sekundäärilainsäädännöstä merkittävän osan muodostavat Euroopan yhteisössä eli ns. I pilarin puitteissa annetut direktiivit, asetukset ja päätökset. Euroopan unionin yleiskertomuksissa esitettyjen lukujen mukaan vuosina 1998-2004 neuvosto ja Euroopan parlamentti sekä komissio ovat hyväksyneet vuosittain noin 1 400-1 800 asetusta, direktiiviä ja päätöstä eli yhteensä yli 11 000 säädöstä. Vuonna 2005 EU:n tasolla on hyväksytty yli 1 600 asetusta, direktiiviä ja päätöstä. Vuoden 2006 tiedot eivät ole vielä käytettävissä. Vastaavasti kansallisella tasolla on hyväksytty vuosina 1998-2004 vuosittain noin 1 200-1 500 säädöstä,

jotka on julkaistu Suomen säädöskokoelmassa. Vuonna 2005 on hyväksytty hieman alle 1 300 kansallista säädöstä.

Edellä olevan perusteella voidaan vetää johtopäätös, jonka mukaan Suomessa ei 80 % laeista ole tullut EU:sta (niin kuin Saksassa liittovaltion tasolla), mutta reilusti yli puolet kuitenkin.

EU-lakeja 93 000 sivua

Yksityiskohtaisempien lukujen perusteella, jotka löytyvät eduskunnan kotisivulta (www.eduskunta.fi/faktatmp/utatmp/akxtmp/kk_242_2006_p.shtml), voidaan vetää johtopäätös, jonka mukaan suurimman osan - eli noin kolme neljännestä - EU:n säädöksistä ovat päättäneet virkamiehet (lue: EU:n komissio).

Vanhasen mukaan komissio on vuoden 2002 lopussa arvioinut ”EU:n velvoittavan sekundäärioikeuden olleen noin 14 500 säädöstä ja noin 97 000 virallisen lehden sivua.” Sivuja on sittemmin karsittu, mutta on niitä EU-säädöksiä vieläkin noin 93 000 sivua.

Suurin osa tästä valtavasta lakisumasta on sekä valmisteltu että hyväksytty epädemokraattisesti.

Eli ei se Saksan entinen presidentti demokratiavajetta ihan tyhjästä nyhjäise.

Europarlamentissa epäkansanvalta

Kansanvaltaa olisi se, että kansojen itsensä valitsevat ja omille kansoilleen vastuulliset edustajat hyväksyisivät lait, joita yhteisössä pitää noudattaa.

Nyt europarlamentissa suomalaisten noudatettavaksi määrättävistä laeista päättää 771 sellaista meppiä (785:stä), jotka eivät vastaa tekosistaan suomalaisille. Suomalaisia meppejä on vain 14, eikä se edusta kansanvaltaa Suomessa ja Suomen lakeihin.

Lisää lakivaltaa maasta ulos

Perussopimukseen on kirjattu, että yksimielisellä päätöksellä EU maat voivat luopua

yksimielisyystvaatimuksesta myös sellaisissa asioissa, joissa perussopimukset eivät anna sille toimivaltaa.

Kysymyksessä ovat ns. *passerellet* eli oikotiet ohi sopimusten.

Suomi oli puheenjohtajakaudellaan aloitteellinen ja yritti saada EU:n päättämään *ylikansallisesti eli määräenemmistöllä*

yhteisistä laeista myös sellaisissa oikeus- ja sisäasioissa, joissa EU:lla ei ole toimivaltaa ja joissa lain hyväksymiselle vaaditaan yksimielisyyttä.

Sillä tavalla Suomi on valmis murentamaan ns. vapaus-, turvallisuus- ja oikeusalueen asioissa laillista itsehallinnointiamme kansakunnan olemassaolon näkökulmasta niillä avainaloilla, joilla lakeihin on tallennettu kansakunnan historiallinen muisti oikeus- ja tuomiovalta-asioissa sekä rikosten rangaistuskäytännössä. Se on lakien kunnioittamisen ja noudattamisen edellytys.

Määräenemmistöpäätökset rikos- ja siviilioikeuden sekä maahanmuuton aloilla tuottavat meille lakeja, jotka eivät helposti saavuta Suomessa yleistä hyväksyttävyyttä.

Suomalaisten oikeusoppineiden soisi tutkivan myös ns. EU:n puitelakien laillista perustaa Suomen oikeuden näkökulmasta. Ne eivät ole EU-lakeja, mutta maat sitoutuvat panemaan ne toimeen kansallisin päätöksin.

Sillä tavallahan ne ovat EU-lakeja!